

Sygn. akt V Pz 89/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Magdalena Marczyńska

Sędziowie: SO Beata Grochulska

SR del. Urszula Sipińska-Sęk (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2013 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) Spółce jawnej(...)(...) Zakładowi Pracy Chronionej w P.

o wynagrodzenie

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. z dnia 1 marca 2013 roku sygn. akt IV P 46/12

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od powódki M. S. na rzecz pozwanego (...) Spółki jawnej(...)(...) Zakład Pracy Chronionej w P. kwotę 120,08 (sto dwadzieścia) złotych oraz (osiem) groszy tytułem kosztów procesu oraz kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego w sprawie Pz 1/13;
2. zasądzić od powódki M. S. na rzecz pozwanego (...) Spółki jawnej(...)(...) Zakład Pracy Chronionej w P. kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego;

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 stycznia 2013 roku Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. w sprawie V Pz 1/13 na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. z dnia 7 listopada 2012r. w sprawie IV P 46/12 zawarte w punkcie III wyroku, uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu – Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Postanowieniem z dnia 1 marca 2013 roku Sąd Rejonowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. w sprawie IV P 46/12 nie obciążył M. S. kosztami procesu w zakresie oddalonego powództwa.

W dniu 22 marca 2013r. pełnomocnik pozwanego zaskarżył postanowienie z dnia 1 marca 2013r. w całości zażaleniem, w którym wniósł o jego zmianę i zasądzenie w sprawie z powództwa głównego od powódki na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 333,63zł. wraz z kosztami postępowania zażaleniowego w sprawie VPz 1/13 w kwocie 90zł. oraz kosztami niniejszego postępowania zażaleniowego.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 102 k.p.c. , art. 99 k.p.c. w zw. z & 11 ust 1 pkt 2 w zw. z & 6 pkt 2, & 2 pkt 1 i 2, & 12 ust 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie co do zasady zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 102 k.p.c. przewiduje wyjątek od - odnoszącej się do obowiązku zwrotu kosztów postępowania - zasady odpowiedzialności za wynik procesu i pozwala na odstąpienie od niej „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”. Fakt ich nastąpienia (bądź braku) podlega indywidualnej ocenie sądu orzekającego przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności rozpoznanej sprawy (postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z 2012-08-08, III CZ 43/12).

Z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że do kręgu „wypadków szczególnie uzasadnionych” należą okoliczności zarówno związane z samym przebiegiem procesu, jak i leżące na zewnątrz. Do pierwszych zaliczane są sytuacje wynikające z charakteru żądania poddanego rozstrzygnięciu, jego znaczenia dla strony, subiektywne przekonanie strony o zasadności roszczeń, przedawnienie. Drugie natomiast wyznacza sytuacja majątkowa i życiowa strony, z tym zastrzeżeniem, że niewystarczające jest powoływanie się jedynie na trudną sytuację majątkową, nawet jeśli była podstawą zwolnienia od kosztów sądowych i ustanowienia pełnomocnika z urzędu.

Pełnomocnik powódki w złożonym zażaleniu słusznie podnosi, iż w przedmiotowej sprawie nie zachodziły wyjątkowe okoliczności, które uzasadniałyby odstąpienie przez Sąd Rejonowy od zasady odpowiedzialności za wynik procesu wyrażonej w art. 98 k.p.c. na rzecz zasady słuszności z art. 102 k.p.c. Powódka w toku procesu nie wykazała jakichkolwiek okoliczności, które przemawiałyby za zastosowaniem wobec niej art. 102 k.p.c, również Sąd Rejonowy sam takich ustaleń nie poczynił. Dowolnym jest zatem stwierdzenie Sądu Rejonowego, że powódka uzyskuje dochody z pracy najemnej oscylujące w granicach najniższego wynagrodzenia. Ponadto jak trafnie zauważa pełnomocnik pozwanej w zażaleniu sama sytuacja materialna powódki nie może być podstawą odstąpienia od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Tymczasem Sąd Rejonowy w zaskarżonym postanowieniu nie wskazuje innej oprócz trudnej sytuacji majątkowej powódki okoliczności, która przemawiałaby za odstąpieniem od obciążania jej kosztami przegranego w części procesu. Nie można bowiem za taką okoliczność uznać postępowania pozwanego w zakresie potrącenia z wynagrodzenia powódki kwoty powstałego niedoboru kasowego, skoro pozwany był przekonany że do takiego postępowania uprawnia go zgoda powódki na wykonanie tej czynności wyrażona przez nią w umowie o wspólnej odpowiedzialności materialnej. Pozwany nie miał zatem świadomości potrącając kwotę niedoboru z wynagrodzenia powódki, że postępuje niewłaściwie. Wręcz przeciwnie był przekonany o zasadności swego postępowania, o czym świadczy fakt wytoczenia przez niego powództwa wzajemnego przeciwko M. S.. Za zastosowaniem art. 102 k.p.c. nie może wreszcie przemawiać wyłącznie charakter dochodzonego roszczenia (sprawa o wynagrodzenie za pracę).

Skoro w przedmiotowej sprawie nie zachodził szczególny przypadek uzasadniający nie obciążanie powódki kosztami procesu od oddalonej części powództwa, to koszty powinny być rozliczone zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 100 k.p.c.

Przepis ten wyraża zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów, która polega na wyważonym rozłożeniu kosztów między stronami, odpowiednio do wysokości w jakiej zostały poniesione oraz stosownie do wyniku sprawy tj. stopnia uwzględnienia i nieuwzględnienia żądania.

Z porównania kwoty dochodzonej pozwem (1500zł.) z kwotą faktycznie zasądzoną (314,14 zł.) wynika, że powódka wygrała sprawę w 21 %, a przegrała w 79%.

Na koszty procesu składają się koszty zastępstwa procesowego poniesione przez pozwanego. Koszty te stosownie do treści & 6 pkt 2 w zw. z & 12 ustęp 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie

opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu wynoszą 135zł. (180zł. x 75%) oraz opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł., czyli łącznie 152zł.

Biorąc pod uwagę stosunek w którym powódka przegrała sprawę, powinna ona ponieść koszty sądowe w kwocie 120,08zł. (152 zł. x 79%).

Stronie pozwanej należy się także zwrot kosztów wygranego postępowania zażaleniowego w sprawie VPz 1/13 albowiem na skutek zażalenia pozwanego postanowienie Sądu Rejonowego zawarte w punkcie III wyroku zostało uchylone i przekazane temuż Sądowi do ponownego rozpoznania. Na koszty te złożyła się opłata podstawowa w wysokości 30zł. oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 60zł.

Brak było natomiast podstaw do przyznania pełnomocnikowi pozwanego wynagrodzenia w wysokości trzykrotnych stawek minimalnych, zgodnie z jego żądaniem. Przedmiotowa sprawa nie miała skomplikowanego charakteru, a praca pełnomocnika pozwanego ograniczyła się do złożenia odpowiedzi na pozew wraz z powództwem wzajemnym oraz obecności na kilku terminach rozpraw.

Biorąc powyższe pod uwagę, że Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w oparciu o art. 386 &1 k.p.c. w zw. z art. 397&2 k.p.c. i art. 100 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie orzekając jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.